

Obituary Νεκρολογία

Λευτέρης Λύκουρας

(1945–2013)

Καθηγητής Ψυχιατρικής Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών

Στις 11 Δεκεμβρίου 2013, λίγες ημέρες πριν από την ονομαστική του εορτή, έφυγε από τη ζωή ο Καθηγητής της Ψυχιατρικής Λευτέρης Λύκουρας.

Πιστεύω ότι είναι πολύ δύσκολο για κάποιον να αποχαιρετήσει με λόγια έναν συνάδελφο και συνεργάτη. Η δυσκολία αυτή μεγαλώνει όταν ο άνθρωπος που έφυγε ήταν και ένας πραγματικός φίλος.

Γνώρισα τον Λευτέρη πριν από 37 χρόνια στο Αιγινήτειο Νοσοκομείο όπου συνέχισα την ειδικότητά μου στην Ψυχιατρική. Έκτοτε, είχαμε μια κοινή πορεία στον χώρο της ακαδημαϊκής ψυχιατρικής και αξιωθήκαμε να φθάσουμε να διευθύνουμε τις δύο Πανεπιστημιακές Ψυχιατρικές Κλινικές στο Αιγινήτειο και στο Αττικό Νοσοκομείο διαδεχόμενοι τους δασκάλους μας. Η συνεργασία μας όλα αυτά τα χρόνια, που βασιζόταν σε αμοιβαία βαθιά εκτίμηση, ήταν όχι μόνο επικοινωνιακή, αλλά θα έλεγα πραγματικά υποδειγματική, αφού οι δύο κλινικές μετείχαν από κοινού στα προγράμματα εκπαίδευσης των φοιτητών της Ιατρικής και των ειδικευόμενων στην Ψυχιατρική, στο μεταπτυχιακό πρόγραμμα «Προαγωγή Ψυχικής Υγείας – Πρόληψη Ψυχιατρικών Διαταραχών» και σε άλλα μετεκπαιδευτικά προγράμματα και σεμινάρια, καθώς και σε συμπόσια σε διάφορα συνέδρια ψυχιατρικής και άλλων ειδικοτήτων. Επίσης, ιδρύσαμε το «Κολέγιο Εκπαίδευσης, Έρευνας, Πρόληψης και Θεραπείας των Ψυχιατρικών Διαταραχών» στο οποίο ήταν ο Πρόεδρος.

Όσοι είχαν την τύχη να γνωρίσουν τον Καθηγητή, αλλά και τον άνθρωπο Λευτέρη Λύκουρα και να συνεργαστούν μαζί του θα θυμούνται τη σοβαρότητά του, την ευθύτητα της γνώμης του, το υψηλό αίσθημα ευθύνης που τον διέκρινε, το ακαδημαϊκό του ήθος και τον σεβασμό προς τους δασκάλους του, αλλά και προς τους συνεργάτες του. Είχε ένα ιδιαίτερο πάθος για τη διδασκαλία και την έρευνα, καθώς και για την έκδοση βιβλίων που θα βοηθούσαν στην πληρέστερη εκπαίδευση. Αγωνίστηκε με χαρακτηριστική συνέπεια για την πρόοδο της Ελληνικής Ψυχιατρικής, αλλά και ιδιαίτερα για την πρόοδο της Β' Πανεπιστημιακής Ψυχιατρικής Κλινικής στο Αττικό Νοσοκομείο στην οποία υπηρέτησε ως διευθυντής της από το 2004 μέχρι το 2012 που αφυπηρέτησε και στην οποία αφιέρωσε σχεδόν όλη τη δραστηριότητά του.

Αισθανθήκαμε μεγάλη θλίψη όταν ζήσαμε από κοντά την έναρξη και στη συνέχεια την επιβεβαίωση της σοβαρότητας του προβλήματος υγείας που αντιμετώπισε. Ο Λευτέρης έδειξε σθένος και μεγάλη καρτερικότητα μέχρι το τέλος της ζωής του. Δεν θα ξεχάσουμε τη σκηνή που του δείξαμε πριν λίγους μήνες το βιβλίο μας «Σύγχρονη Ψυχιατρική», που εκδόσαμε μαζί με τον Καθηγητή Γιάννη Λιάππα, στο οποίο ο ρόλος του στη δομή και έκδοσή του ήταν καθοριστικός. Το βιβλίο αυτό αποτελεί το επιστέγασμα της μακροχρόνιας συνεργασίας μας και το εκτιμήσαμε ως έργο ζωής, ως σημαντικό βοήθημα στο πλαίσιο της συνεχιζόμενης εκπαίδευσης στην Ψυχιατρική και ως κληρονομιά για τους διαδόχους μας.

Η περιπέτεια αυτή της υγείας του με έφερε πλησιέστερα με τη γυναίκα του τη Νίτσα και τα δύο του παιδιά τον Παναγιώτη και την Εύη για τα οποία ήταν υπερήφανος, όπως και εκείνα πρέπει να είναι υπερήφανα για τον πατέρα τους.

Ο Λευτέρης Λύκουρας υπήρξε υπόδειγμα ακαδημαϊκού δασκάλου και άφησε ανεξίτηλα τα ίχνη του στην Ελληνική Ψυχιατρική. Είμαι σίγουρος ότι οι άξιοι μαθητές και συνεργάτες του θα συνεχίσουν με τον ίδιο ζήλο το πολύπλευρο έργο του και την παρακαταθήκη που άφησε.

Γιώργος Ν. Παπαδημητρίου
Καθηγητής Ψυχιατρικής